

Újezd ovládly Kolektory a neomarxisté

Název článku je určitou parafrází názvu článku Zity Kazdové z Otevřeného Újezda (OÚ), který je od svého zveřejnění v roce 2015 uváděn jako nejčtenější článek na vedlejších webových stránkách OÚ. Tedy na „Otevřených novinách“. Nebudu rozebrat, zda je opravdu nejčtenější, protože si nelze nevšimnout, že jak sláma z bot z něho čouhá animozita autorky článku k zastupiteli Z. Růžičkovi. Jeho prvenství se tak jeví spíše jako umělé. Ale dá se na něm ukázat problém škodlivosti dotací, klientelismu i rozmáhajícího se neomarxismu.

Na článek jsem si vzpomněl poté, co se v dubnovém Újezdském zpravodaji rada MČ vyjádřila kriticky k rozdělování peněz firmou Kolektory Praha. Z vyjádření plyne, že v dozorčí radě Kolektorů sedí zastupitel Z. Růžička za 25 tis. měsíčně a naprosto netransparentně rozděluje desetitisícové dotace zájmovým skupinám a spolkům. V minulém roce se mělo jednat o vskutku tučných 430.000,- pro újezdské subjekty, které jsou ideově a personálně propojeny s hnutím ANO.

V tomto obsahově podobném a kritickým duchu byl před lety napsán i v úvodu zmínovaný článek Z. Kazdové. Na věc se lze ale dívat různě. Tak například.

Ideová, personální a dotační džungle

Pí Kazdová se ráda chlubí, kolik dotačních milionů do Újezda přinesl Újezdský STROM (ÚS), jehož je členkou. Ten je ovšem také ideově i personálně propojen s politickým uskupením. Pro změnu s Otevřeným Újezdem.

Je to ale pak poněkud překrná situace. Obě politická uskupení svým dotačním jednáním a financováním různých akcí vychylují jazýčky politických vah ve svůj prospěch. To by až tolik nevadilo, kdyby tak ovšem činily například z členských příspěvků svých členů apod. a ne z dotačních (de facto veřejných) peněz. Už nyní se proto dá říci, že čím více roztočí dotací, tím více bude pokřivená podzimní volební soutěž, o jejíž rovnosti pak lze úspěšně pochybovat. O té už za pár dní leccos prozradí i doposud důmyslně utajovaná personální a ideová propojení, která se v plné nahotě ukážou po zveřejnění jmen na volebních kandidátkách.

Neprůhledné neziskovky

Samotné dotační přerozdělování je ve své podstatě spíše škodlivé, pokřivuje prostředí, příjemce dotací nevede k samostatnosti, ale k závislosti. Natáhnout ruku je prostě snazší, než hledat způsoby, jak generovat vlastní zdroje financování. Tím si ale pěstujeme stále větší podhoubí pro vznik tisíců neziskovek plných neomarxistů s neprůhledným financováním. Naše republika je v tomto počínání na čele Evropy. Jeho průvodním znakem je i jeden paradox. Když budete chtít zjistit, jak vypadal rozpočet té či oné akce pořádané městskou částí, nebo jaký má plat třeba tajemník úřadu, podáte si žádost a vše se dozvíte. Oboje je přece hrazeno z veřejného rozpočtu a na dotazy máme například zákon o svobodném přístupu k informacím. Ovšem u neziskovek, které pracují s dotacemi ze stejného rozpočtu, se na nic podobného podle žádného zákona ptát nemůžete. Přímou kontrolu nad nakládáním s veřejnými prostředky tak veřejnost bohužel nemá.

Neomarxisté v akci

V tomto kryptosocialistickém rozdělování dotací jsou navíc dlouhodobě podporovány prověřené neziskovky. Tím vznikají uměle určité kasty neomarxistů, kteří pozvolna vstupují do politického klání. Následně pronikají do vedení radnic a o dotacích nakonec samy rozhodují. Tento zhoubný a rozkladný systém funguje ale i u dotací z EU. A proč se mu tak daří? Místo duchovních hodnot máme raději peníze. Tohle pochopil například Muammar Kaddáfí, když prorokoval islamizaci Evropy bez boje. Dobře poznal, že Evropané jsou za pár kaček prodejní, snadno koupitelní, ochotni za mrzký peníz podříznout si větev pod vlastní státností, národní hrdostí apod. A když by někdo takové jednání označil za vlastizradu, vždy se najde dost neomarxistů, kteří takového drzouna označí třeba za xenofoba.

Škodlivé dotace

Zda si však neomarxista svoji hamižnost neuvědomuje, nebo ji naopak umně skrývá, nebo sleduje nějaký cíl, není vždy snadné poznat. Zkusme si ale škodlivost dotací ukázat například u známé kauzy „Prameniště Běchovického potoka“.

V ní byl neoddiskutovatelně porušen zákon na ochranu zemědělské půdy, ale ÚS dělá, že se ho to netýká.

Všichni zúčastnění věděli, že v poli je rozsáhlé meliorační potrubí, které zcela mění odtokové poměry, ale drželi v tomto směru bobříka mlčení a nechtěli se rourami zabývat.

Původní představa, že na pozemcích městské části vznikne mokřad, se nakonec smrškla do trochu hlubší „pesticidové“ louže asi o 13 m².

Místo květnaté louky vůkol je zde plevel a bodláčí.

Více jak 200 tis. na toto pokusnictví ale již bylo z dotací vytěženo a ÚS požadoval po magistrátu další peníze. Ty ovšem už na základě doporučení Rady MČ Praha 21 (usnesení RMC68/1192/17) nedostal a hned radě vyčínil, že se musí postarat o udržitelnost revitalizovaného území nivy potoka. Tento zlobný „křik“ je charakteristickým pro lidi z neziskovek závislých na dotacích, které roky přitékaly jak na běžícím pásu.

Příroda si sama poradí

Přítom pokud by existoval skutečný zájem vrátit pozemkům původní charakter, stačilo se nejdříve podívat do starých map z dob, kdy do těchto míst ještě nevkročila noha zemědělcova. Z map zjistíte, že zde původně bývala mokrá louka. Tedy skutečný mokřad bez umělé louže à la rybníček, který je tam dnes. Ten je totiž nejspíše napájen právě z porušené

Nejhezčí část projektu za více jak 200 tis.

zemědělské meliorace, tedy zásahu zemědělců do přírody, která vodu stahuje do jednoho místa. Co se tedy mělo udělat? Bude to znít divně, ale v podstatě nic. Jen pro drobné úpravy terénu vzít kosu, krumpáč a lopatu. A nechat pracovat přírodu, aby napravila, co člověk zničil. Ovšem na to by nebylo možné vytyžit škodlivé dotace, ani se zviditelnit.

Pravda, jediný otazník by visel nad tím, co udělat se starou meliorací. Rozum říká, že alespoň z dolní části pole měla být odstraněna. Ovšem celé je to absurdní ještě z jednoho pohledu a nechce se věřit, že by o něm aktivisté nevěděli. Při výstavbě trasy obchvatu pod hřbitovem je v celé této oblasti naplánováno masivní zalesnění, které odtokové poměry zcela změní. Jen z tohoto důvodu je jasné, že dotace 200 tis. byla zbytečnou investicí, pro ÚS ale byla výbornou marketingovou akcí.

Mimochodem neomarxistické dotační rozhazování postihlo i celkovou investici do polikliniky na Blatově, kdy částka 110 mil. (bez kupování pozemků, které MČ již vlastní) je více než nesmyslná.

A na závěr jedna osobní zkušenost. Spolek Oko roky nedostával žádnou dotaci. Všechno zlé je ale k něčemu dobré. Naučili jsme se i bez dotací pořádat naše akce. A když jsme letos poprvé dostali grant z magistrátu, zjišťujeme, že vlastně tak úplně přesně nevíme, jak s ním správně naložit. Je to prostě něco navíc a na to nejsme zvyklí.

Petr Duchek

Po seči suché louky